

Toprakla Sevişerek

– Vedatdünder8 · 03 Eylül 2016

Işıkları Kapat

Hepsini saysan, dörtten bir fazlaydılar
Sessizlik, sanki beşikte sallanır gibi uyumuştı
İki tarafı meyilli vadide gölgesizce yürüdüler
Soğuk nasırlaşırçasına vurdu yüzlerine
Köpeğin hırıltısı,cephanesi bitmiş silah gibi susmuştu
Katırın bacakları,diğer bacaklarını tokatlıyordu...

Şimdi o köylülerin her biri
kenarsız bir ufku geçeceklerdi,kıvrılarak
Gözlerinde o azgın öfkeleri yoktu
Sarıya tutsak ovanın ötesindeydi toprak
Birbirlerine geçercesine sokuldular
Nefesleri koyulaşarak tüttü,
Hepsi bir anda aynı tarafa baktı,sözgelimi
Toprağa doğru kasılarak,gözleri...

Artık tonlarca kabaracaktı toprak
Kırbaç gibi kazmalarla,çatlatılarak
Nasırlarında elleri kanlı,
Terleri bedenlerinde özgürleşerek
Onları artık durmaksızın,günboyu
Toprakla sevişerek...

Vedat Dünder